

नेपालको लक्षित उद्देश्य पूरा गर्न मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन हुनुपर्छ

० नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको कार्यबलले विपक्षीय प्रतिवेदनबाट विवाद समाधान भएको हो ?

— नेकपाभित्र केही कार्यशैलीगत कुरासँग जोडिएर केही समयदेखि छलफल, वार्ताविवादको रूपमा गियो। पार्टीको सचिवालयले ६ सदस्यीय कायदेव बनावर प्रतिवेदन दिन भनेको थियो। प्रतिवेदन प्रस्तुत भइसकेको छ। त्यो प्रतिवेदन फेरि सचिवालयमा छलफलको निमित्त जान्छ र सचिवालयले छलफल गरिसकेपछि स्थायी कमिटीमा पनि छलफल हुन सक्छ। त्यसपछि आवश्यक पत्रो भने केन्द्रीय समितिमा पनि छलफल हुनसक्छ। तर, यो प्रतिवेदनले धेरै हदसम्म विवादहरूलाई न्यून बनाउने काम गरेको छ। शान्तिसर सचिवालयको बस्ने बैठकले आवश्यक संशोधन, परिमार्जनसहित निगम गरेर पार्टीमा अगाडि बढ्ने बहाउने कुरा हुन्छ।

० तत्कालका लागि प्रतिवेदनले नेकपाको विभाजनलाई मत्पर गरेको छ ?

— नेकपा विभाजनको दिशामा कहिल्यै पनि थिएन। बाहिरबाट नेकपालाई राम्ररी नबुझ्नेहरूले अथवा बाहिरी कुरालाई मात्रै केही केही बुझ्ने कुराले र कतिपयले नेकपा विभाजन भइयो भने खुशी मान्नु सकिन्छ भने तत्काल पनि थिएन। विभाजन गर्ने प्रयास तत्काल पनि थिएन। ती तत्कालको सोचाइ कुनै फरक थियो।

० प्रतिवेदनमाथि नेकपाका अध्यक्षहरू मत्पर नैसाव नेपाल पक्ष अर्कै बिरुद्ध खिन्न भएको छैन ?

— प्रतिवेदनमाथि छलफल हुँदा बैठकमा आफूलाई समूहको कुरा परिभाजन गर्ने अथवा लागू गर्ने कुरासँग जोडिएर केही कुराहरू आउनुलाई, तर बाहिरीपट्टा त्यसको केही आएको छैन। सञ्चारमाध्यमहरूले आफ्नो भनायतले केही कुराहरू लेख्छन्।

कतिपय कार्यशैली, निर्णय, कार्यदिशाहरूसँग जोडिएका कुराहरू हुन् छन्, त्यसमा ती प्रतिवेदनले सम्पूर्ण कुराहरू समावेश गरेर दिइयो भने मलाई लायने। तर, अरु धेरै कुराहरू पार्टीको महाविधानले ट्याउने कुराहरू छन्। कतिपय व्यवहारगत रूपमा कार्यान्वयनमा जाँदाखेरि निर्णयहरू हुँदा अझ बढ्ने कुराहरू छन्। कतिपय महत्त्वका कुराहरू छन्। त्यो दिशामा प्रतिवेदन सकारात्मक सम्वेष्टा दिन्छ र नेतृत्वले गहनतमपूर्वक बुझेर आवश्यक पत्रो भने परिमार्जन गरेर अगाडि बहाउनेमा कुनै दुईमत छैन। त्यसकारणले कार्यबलले जुन प्रतिवेदन दिइयो त्यही नै अन्तिम हो भन्ने होइन। यो कार्यबल सचिवालयको सहयोगको निमित्त हो। आवश्यक निर्णयहरू सचिवालयले गर्छ।

० प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीको राजीनामाको कुरा पनि मिल्छो ?

— सचिवालय र स्थायी कमिटीको बैठकमा पनि औपचारिकरूपमा प्रधानमन्त्री र पार्टी अध्यक्षबाट हटाउने भन्ने प्रस्ताव थिएन। तर, छलफलको क्रममा कतिपय कुराहरू आउन सक्छन् र आएका होला। कतिपय मनोवैज्ञानिक कुराहरू पनि हुन्छन्। ती कुराहरू अहिले पनि सरकारको मूल्यांकनसँग जोडिएर भएकोले सरकारमा परिवर्तन गर्नुपर्ने कुरादेखि लिएर प्रवेशहरूमा परिवर्तन गर्ने कुराहरू, रामनीतिक निष्कर्षहरूको सवालमा छलफल गरेर अगाडि बढ्नुपर्ने कुराहरूमा बैठकले सकारात्मक सम्वेष्टा दिनेछ। पार्टीमा विवाद देखाएर केही क्षति भएको छ, ती क्षतिलाई पनि पूरा गर्ने गरी पार्टीलाई सुदृढ र एकीकृत गर्छ। अहिले परिस्थितिलाई कसरी अनुकूलतामा रूपान्तरण गर्ने कुरासँग जोडिएर केही कुराहरू आउनुलाई, तर बाहिरीपट्टा त्यसको केही आएको छैन। सञ्चारमाध्यमहरूले आफ्नो भनायतले केही कुराहरू लेख्छन्।

सकारात्मक हुन्छ। पार्टीले गरेको निर्णयहरू कार्यान्वयन दिशामा अगाडि बढ्छ र सरकार पनि दृढतापूर्वक अगाडि बढ्छ।

० भदौपछि प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीलाई पाँच वर्षे कार्यकाल पूरा गर्न यो प्रतिवेदनले बाटो खुल्ला गरिदिएको हो ?

— पाँचवर्षे कार्यकालकै निमित्त प्रधानमन्त्री हुनुभएकोले पूरा गर्छ। यदि यो बीचमा पार्टीले आवश्यक ठान्यो भने त्यो अलग कुरा हो। तर अहिले पाँच वर्षभन्दा पहिले हटाउने कुरामा कसैले पनि विचार छैन।

० शनिवार बस्न लागेको सचिवालयको बैठकमा मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठनको एजेन्डा पनि राखिएको छ ?

— प्रधानमन्त्रीले मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठनको पार्टी पक्ष र सचिवालयमा पनि आवश्यक सम्वेष्टा गरेर गर्ने कुरा हो। त्यसकारणले उहाँले विवेक प्रयोग गर्दा सबैसँग सम्वेष्टा गरेर मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन गर्ने कुरा हो। सचिवालय र कानूनतः जुन व्यवस्था छ त्यहीअनुसृत गर्ने हो। कामलाई गति दिनको निमित्त भने हो। सक्षम र योग्य व्यक्तिको ल्याउनुका निमित्त गर्ने हो। पहिला पनि गर्नुभएको छ।

० मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठनको आवश्यकता अहिले छ ?

— मन्त्रिपरिषद्को आवश्यकता मिल्ने देख्छु। किनभने अहिले प्रयासहरू र कतिपय मन्त्रीहरूले विचार तर्कका मेल दिन नसकेको स्थिति छ। अहिलेको आवश्यकताअनुसार कतिपय मन्त्रीहरूले काम गर्न सकिने भएका छैनन् भन्ने कुरा जनताको तर्फबाट आइरहेको छ। जनता र पार्टीभित्रैभित्रै जुन आवाज उठेको छ, त्यसलाई सम्वेष्टा गर्ने गरी, जनतामा ऊर्जा प्रवाह गर्ने गरी र युवावर्गको बेला दिइएका बाधा र लक्ष्यहरूलाई पूरा गराउनका निमित्त ठोस पाइला चाल्नुबाहेक विकल्प छैन।

० यद्यपि पनि प्रधानमन्त्री ओली तपाईं लगायतका केही मन्त्रीहरूलाई हटाएर नयाँ अनुहार ल्याउनुपर्ने भएको थियो। यो मन्त्रिपरिषद् नै पुनर्गठन हुन्छ कि केही मन्त्रीहरूलाई हटाउनुहुन्छ ?

— यो कुरा प्रधानमन्त्रीको अधिकार क्षेत्रभित्र पर्ने भएकोले मैले भन्न मिल्दैन। त्यसकारणले पुरै हटाउने कि आधा हटाउने वा कति हटाउने त्यो त प्रधानमन्त्रीको विवेकको कुरा हो। राम्रोसँग सरकार चलाउ, यो सरकारको प्रतिष्ठा माथि उठो। अहिलेको विपक्ष परिस्थितबाट जनताले जुन दुःख भोग्नुपरेको छ, यसबाट मुक्तको अर्थतन्त्रलाई पनि उकास्ने, जनजीवनमा सहजता ल्याउने र नेपालले लक्षित उद्देश्य पूरा गर्ने गरी मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन हुनुपर्छ।

० हुलुकमा जखरी कोरीनाको कहर बढेको भएकै छ, यस्तो परिस्थितिमा सरकारले सन्तोषजनक काम गरिरहेको छ ?

— कोरीना महामारी रोकथाम तथा नियन्त्रणमा सरकारले प्रयास गरेको छैन भन्ने होइन। तर, अलक्षित थिएर उल्टोपल्टो भएको कि भन्ने मान्छे हो। जस्तो, अहिले जसरी स्थानीय तहको आवश्यकताअनुसार लकडाउन भएको छ, सञ्चार त्यो रूपमा भएको भए देशको आर्थिक गतिविधि यस्तो स्थितिमा पुग्ने थियो। सञ्चार जुन कुरा गरियो त्यो पछि गर्नुपर्ने थियो र पछि जुन गरियो त्यो सञ्चार गर्नुपर्दो थियो। तर, ट्याक्को उल्टो परेको छ। सञ्चार कोरीना कम थियो भने डर धेरै थियो। अहिले कोरीना बढी छ तर डर धेरैको जस्तो छ। त्यसकारणले अहिले कोरीनासँगसँगै सामाजिक गतिविधि बढाउँदै अगाडि बढ्नु बाहेकको विकल्प छैन।

लालबाबु पण्डित
पूर्वमन्त्री तथा नेकपाका नेता

सधोप सरकारले सधोप गर्ने भन्ने नुनको प्रेशा सरकार र स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिहरूको नुनको छ नि ?

— एउटा कुरामा एउटै हुनुपर्छ कि अहिले केन्द्रीय प्रणाली छैन। अहिले मुक्तमा सीत तहको सधोप प्रणाली छ। थुप्रै ठाउँहरूमा स्थानीय सरकारहरूले पीसीआर मिसिन किनेर परीक्षण गरेर उनीहरूले आफ्नो लगायीहरू गरिरहेको छ। प्रदेशले पनि आफ्नो लगायीहरू गरिरहेको छ। आफूले गर्ने सबै कुरा नगर्ने, अनि केन्द्रको मुख ताकेर बस्ने, यदि त्यो हो भने सधोपताको मूल मर्म विपर्यीत हुन्छ। त्यसकारणले आवश्यकताअनुसार स्थानीय तहहरूले जुन

काम गरिरहेको एकदम सगरीभन्दा छ। प्रदेश सरकारहरूले गर्ने काम जति माथामा पुग्नुपर्ने हो त्यो माथामा भएको छैन।

० तर प्रदेश सरकारसँगै त्यसै जसलाई सा सामान्यकोर छैन भन्ने नुनको छ नि ?

— सधोप सरकारले भन्ने प्रदेश र मा २२ जना विकल्पको थप टोली पठाएको छ। आवश्यकताअनुसारको केन्द्रीय सरकारको क्षमताअनुसार त्यसमाथि आधारित भएर सधोप गर्ने गराउने कुरा त छँदैछ। तर, आफ्नो कर्तव्य पालना नगर्ने अनि गतिविधि भन्ने हो भने यो मगनले पाराले अधिकारको प्रयोग भएको देखिदैन।

शैक्षिक क्षेत्रका लागि कोभिड-१९ अवसर पनि हो

ई.मिथलेश कुमार भट्टा
शिक्षाविद् तथा शैक्षिक व्यवस्थापक

० नयाँ शैक्षिक सत्र सुरु हुने लाग्य लकडाउन मपछि शैक्षिक क्षेत्रका पूर्णरूपमा ठप्प छ। यो शैक्षिक अन्त्यलाई अन्त्यलाई तपाईं कसरी हेरिदिनुभएको छ ?

— कोभिड-१९ ले गर्दा सञ्चारभरि नै गाह्रो परिस्थिति निर्जना भएको छ। स्वास्थ्यविकल्पमा नेपालमा पनि अहिलेको बन्द्यान्त्री अन्वयमा अन्वयमा परिस्थितिमा हामी छौं। शिक्षा क्षेत्र मात्रै नभएर हरेक क्षेत्रमा अहिले अन्वयभरि परिस्थिति छ। यो अवस्थामा हामीले नकारात्मक टिप्पणी गर्नुभन्दा पनि सकारात्मक पक्षप्रति बढी नै जोड दिनुपर्छ। अहिले संसार भनेको सूचना प्रविधिमार्फत भइसकेको छ। हाम्रो शिक्षामा क्षेत्रमा एक किसिमको आमूल परिवर्तनको आवश्यकता छ।

आउँदो सत्र २०७८ सम्म त अहिलेको टिप्पणी प्रयोगको सञ्चारभरि नै परिवर्तनको परिस्थितिमा छ। यो कुरालाई भन्न गर्नु भने शिक्षा क्षेत्रमा जुन ठूलो परिवर्तन गर्नुपर्ने छ, त्यसको सूचनाको रूपमा लिन सक्छौं। त्यसरी हेरेर जौवा यो कोभिड-

१९ ले हामीलाई अवसर दिएको छ। उदाहरणका लागि आउँदो दिनमा संसारका धेरै कामहरू विकसित देसहरूमा आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्सले गर्दा रोबोटले काम गरिने परिस्थिति छ। नेपालमा अहिलेको अवस्थाको सञ्चारको छैन। पढाउँदो क्षेत्रमा पनि त्यस्तो नै परिवर्तनको आशा राख्छु। कोभिड-१९ को परिस्थितिमा हामीले परिवर्तनको बाटोमा हामी कसरी जान सक्छौं, अनलाइनको माध्यमले निजी क्षेत्रले पढाउँदो सूत्रबाट गरेको छ। कतिपय सामुदायिक विद्यालयमा पनि अनलाइन क्लासको माध्यमले पढाउनु सूत्रबाट गरिएको छ। कतिपय ठाउँमा विभिन्न अन्वयभरि परिस्थितिहरू गर्दा अनलाइन क्लासहरू पढाउनु पनि सकेको छैन। यो हाम्रो लागि परिवर्तनको एउटा माध्यम हो। तर हामीले यो गाह्रो परिस्थितिमाथि अवसरको रूपमा लिनुपर्छ। यो चुनौतीका बेला हामीले कसरी अवसरहरू सिर्जना गर्न सक्छौं, विकासको रूपमा कसरी फाइदा गर्न सक्छौं, त्यो सकेको साथ अगाडि बढ्नुपर्ने मैले आवश्यकता ठान्छु।

सप्तरी जिल्लाको राजविराज नगरपालिका-१६ का ई.मिथलेश भट्टा इन्जिनियरिङ व्यवस्थापनमा स्नातकोत्तर गर्नु भएको छ। उहाँ शैक्षिक व्यवस्थापनको विषयमा नेपालमै अबल मानिनुहुन्छ। उहाँले प्राध्यापक, प्रशासक र प्रधानाध्यापकको रूपमा धेरै शैक्षिक संस्थाहरूमा काम गरिसक्नु भएको छ। शैक्षिक गुणस्तरीय व्यवस्थापन र मानविकीकरणमा उहाँको विशेषज्ञता प्राप्त छ। हाल, उहाँ सिजी शिक्षणअन्तर्गत सिजी होल्डिङ्गद्वारा सञ्चालित चार कलेजहरूमा सलान हुनुहुन्छ। हाल उहाँ चौधरी समुहद्वारा सञ्चालित शिक्षा इकाई, मानव संसाधन र व्यापार विकास विभागको प्रमुख महाप्रबन्धक हुनुहुन्छ। उहाँ नेपाल इन्जिनियरिङ संघको आजीवन सदस्य पनि हुनुहुन्छ।

० यो अन्वयभरि परिस्थितिमा अवसरको रूपमा हेरिदिनु गर्न के-के गर्नुपर्छ ?

— अहिले नेपालको परिवेशमा निजी र सरकारी क्षेत्र छ, अहिले नेपालमा स्थानीय सरकार पनि छ। अहिले जसरी कोभिड-१९ को महामारी बढ्दै गएको छ, यस अवस्थामा अर्कै दुई तीन महिना भौतिक कक्षाहरू सञ्चालन गर्न सक्दैनौं। यो अवस्थामा हाई एजुकेशनको क्षेत्रमा शैक्षिक सत्रलाई कसरी सञ्चालन गरेर जाने भन्ने चुनौतीहरू छन्। यो चुनौतीलाई मिलाउन अन्य विकल्पहरूमा पनि अनलाइन माध्यम नै उपयुक्त देखिएको छ। अन्य विकल्पहरू र सम्वन्ध पनि छैन। अनलाइन पढाउँदा विभिन्न माध्यम र टुलहरू मोबाइल, ल्यापटप, इन्टरनेट कनेक्टिभिटी, रेडियो, टेलिभिजन प्रसारणका माध्यमहरू हुन्छन्।

निजी क्षेत्रले सुरु गरेको स्कूल कलेजले सुगम क्षेत्रमा अनलाइन कक्षा सञ्चालन गरेको अवस्था छ भने हाम्रो दुर्गम क्षेत्रमा सरकारी विद्यालयहरूमा विभिन्न कठिनाइहरूले गर्दा अहिले पनि हामीले अनलाइन कक्षाहरू सञ्चालन गर्न सकिरहेका छैनौं। त्यसकारणले सरकारी तर्फबाट छिट्टोभन्दा छिट्टो कक्षा सञ्चालन गर्ने सकिन्छ। त्यो मिलाउने तर्फ लाग्नुपर्छ। सम्भव नभएको ठाउँमा कामसमेत टेलिभिजन, एफएम रेडियो मार्फत शिक्षामा जोड्ने माध्यम मिलाउनुपर्छ। त्यसरी गरेर अगाडि बढ्नु भने विस्तारै-विस्तारै हामी अनलाइनको युगमा प्रवेश गर्न गर्नुपर्छ। अहिले हामीसँग महामारीको यो ठूलो चुनौती छ। त्यसलाई हामीले पढाउनु सक्छौं।

० डिजिटलाइजेशनको युगमा प्रवेश गर्न प्रयास गरिएको छ ?

— डिजिटलाइजेशन युगमा प्रवेशमा लागि प्रयासहरू त आएका छन्। निजी क्षेत्रका प्रायः सबै विद्यालयहरूले अनलाइनको माध्यमबाट कक्षा सञ्चालन गराउने, पढाउने काम त छँदैछ। सरकारी

निकायबाट पनि प्रयास भएको हो। हालै शिक्षा मन्त्रालयले पनि यसका लागि एउटा कार्यविधि तैयार गरेको छ। अहिले उच्च शिक्षामा पनि एउटा बहसको विषय भएर अनलाइन परीक्षाहरू पनि अनलाइन माध्यमबाट कसरी लिने भन्ने निर्णय हुँदैछ। त्यसकारणले यस विषयमा सबैको चासो पनि देखिएको छ।

० विद्यार्थीहरूमा कोरीनाको मनोवैज्ञानिक प्रभाव कस्तो परेको छ ?

— कोरीनाको मनोवैज्ञानिक प्रभाव पक्रे पनि विद्यार्थीहरूमा परेको छ। किनभने धेरै विद्यार्थीहरू अहिले शिक्षा लिनबाट बाँच्न छैनन्। कतिपय विद्यार्थीहरू अनलाइन कक्षाको पहलुमा पनि पुग्न सकेको छैन भने केही क्षेत्रमा एकदम प्रभावकारी तरिकाले अनलाइन कक्षाहरू भइरहेको छ। यो बेला अभिभावकहरूले विद्यार्थीहरूलाई एक किसिमको आत्मबल बढाउनु, अहिलेको परिस्थितिमा परिश्रमसँग जोडेर डिजिटलाइजेशन युगमा प्रवेश गराउनेतिर सौच्यपछि। यो कठिन परिस्थितिमा यो मात्रै एउटा विकल्प हो र भाविष्यमा अब डिजिटलाइजेशनको युग हो। पोस्ट कोभिड संसारमा शिक्षण विधि नै परिवर्तन भइहाल्नेछ। भौतिक र अनलाइन क्लासहरू पनि अन्वयभरि आउने बस्ने परिस्थिति छ। त्यसकारणले यो अनलाइन कक्षा एउटा अवसर हो, यसबाट कसरी विन्तै भन्ने कुराहरूलाई अभिभावकहरूले विद्यार्थीहरूमा एक किसिमको आत्मबल बढाउनुपर्छ।

पढेलेखेका अभिभावकहरूले अतिरिक्त किसिमका प्रयासहरू गर्नुपर्छ। त्यसकारणले यसबाट एकैसाथ दुवैको साथै, अन्य किसिमका प्रयासहरू गर्नुपर्छ। यो कुराहरूमा बच्चाहरूलाई सहयोग राखियो भने धेरैमा बस्ने केही हदसम्म मनोवैज्ञानिक प्रभाव पर्नेछ।

० कोरीनाको मनोवैज्ञानिक प्रभाव नभएर विद्यार्थीहरू आफैले कसरी यो समयको सवुपयोग गर्न सक्छन् ?

— विद्यार्थीहरू यो कोरीनाको सासमा बाँस्नुपर्ने भएन। किनभने यो कोरीना केही महिनाभित्रै साँकहाल्छ भने परिस्थिति रहेन। यो कोरीना साँसलाई हाम्रो जीवनको सामान्य गतिविधिलाई कसरी अगाडि बहाउने कुरामा सबैको प्रयास हुनुपर्छ। सहज रूपमा हामी कोरीनासँगै आफ्नो जीवन अगाडि बहाउनुपर्छ, त्यसैमा विद्यार्थीहरूले पनि आफूलाई लाग्नुपर्छ। यो कुरा अभिभावकले विद्यार्थीलाई राखी बुझाउनु सक्नुपर्छ। बच्चामा नकारात्मक सोच भयो भने धेरै सम्वेष्टाहरू निम्त्याउनु सक्छ। त्यसकारणले सकारात्मक सोचका साथ अगाडि बढ्नुपर्छ। विद्यार्थीले आफ्नो एउटा रूटिना बनाएर विचार गर्नु, योगा गर्ने, शारिरीक व्यायाम गर्ने, सन्तुलित भोजन गर्ने र अनलाइनमाध्यमबाट पढाई गर्ने। यो कुराहरू विद्यार्थीले गर्नुपर्ने हुन्छ।

० कोरीनाको कारण यसबाटको एसईई परीक्षा हुन सकेन र विद्यालयको आन्तरिक मूल्यांकनको आधारमा नतिजा सार्वजनिक गरियो। यसलाई कसरी हेर्नुपर्नेछ ?

— मैले यसलाई सकारात्मक रूपमा लिएको छु। केही मान्छेहरूले बढी नबन्ने थियो भनेर नकारात्मक टिप्पणीहरू पनि गरेका छन्। यो कुरालाई म सही मान्दिन। किनभने आजको दिनमा विद्यार्थीको क्षमता पहिचानको कुरा छ। त्यसकारणमा ४ जीपी ल्याउनु अस्वाभाविक मान्नु हुँदैन। उनीहरूमा पोर्टेफोलियो अवसर हो, अर्को कुरा अभिभावकहरूले यो लगायी गरेर विद्यार्थीहरूलाई पढाउनु हुन्छ र विद्यार्थीहरूले पास गर्न सकेन, राम्रो प्रतिफल ल्याउन सकेन भने त्यो पनि देशको एक किसिमको ठूलो नोक्सानी हो। त्यसकारणले यसबाट एकैसाथ दुवैको साथै, अन्य किसिमको नतिजा जगाएको छ, सकारात्मक नतिजा जगाएको छ। यो कोरीनाको बेलामा पनि विद्यार्थी र अभिभावकहरूलाई सहज महसूस हुन्छ।

० नेपालको शिक्षा पढाईमा सुधारको आवश्यकता देखिनुहुन्छ ?

— शिक्षा क्षेत्रमा नेपालको धेरै राम्रो भविष्य छ, नेपाललाई नै शैक्षिक नसम्बन्ध बनाउनु सकिन्छ। साउथ एसियन कन्ट्री।

